

At hele fortiden og finde kærligheden Healing the past, and finding love

Christian Science Sentinel, 12.9.2011

Linda Ross

Efter 23 års ægteskab gik jeg gennem en skilsmisse, og jeg grundede over, hvad mine fejl havde været. I årevis havde jeg bedt for og håbet på, at mit forhold til min mand ville stabilisere sig og danne et varigt grundlag for vores fælles liv, men det blev klart for mig, at vores ægteskab ikke ville fungere.

En dag, mens skilsmissen stod på, gik det op for mig, at selv efter alle disse år sammen havde der aldrig udviklet sig et ægte venskab mellem min mand og mig.

Denne pludselige erkendelse tvang mig også til at tænke dybere over det forhold, jeg havde til Gud: Henvendte jeg mig kun til Gud, når det passede mig? Hvad var egentlig midtpunktet for min kærlighed? Når jeg blev konfronteret med et problem, vendte jeg mig så først til Skrifterne for at få svar, eller forsøgte jeg at regne løsningen ud selv?

Dette var vanskelige spørgsmål, og de overraskede mig, fordi jeg syntes, at jeg var meget omhyggelig med at handle ansvarligt i alle situationer i mit liv. Imens jeg gik gennem skilsmisseprocessen og søgte efter svar, besluttede jeg for første gang i hele mit liv at gennemlæse de bøger, der udgør grundlaget for den ugentlige Kristen Videnskabs tekstprædiken, som jeg studerede så godt som hver morgen: Bibelen og *Videnskab og Helse* af Mary Baker Eddy. Jeg vidste, at jeg ønskede at læse bøgerne - ikke af pligt - men med en følelse af, at de var mine dyrebare venner.

Den første overraskelse var, at jeg fattede kærlighed til nogle passager, men ikke til bøgerne som en helhed. Dette fik mig til at tænke over, om venskabet med disse bøger kun var til selvisk nytte? Men jeg sørgede for, at jeg hver dag forstod noget nyt i teksten, selv om det kun var en enkelt sætning, der var blevet læst og værdsat. Min hengivenhed for bøgerne voksede, og den daglige inspiration fra mine studier gav mig en spontan følelse af glæde, et nyt livsforløb og en voksende kærlighed til Bibelen og *Videnskab og Helse*. Der var også en følelse af fred, hvor der før havde været nagende fortrydelse, ja en sorg over ægteskabets fiasko. Den følgende passage skrevet af Mary Baker Eddy beskriver essensen af, hvad jeg lærte: "Jeg har fornemmet et fjernt ekko af noget, der er sødere end lyden af de gamle kirkeklokker er for landsbyboerne langs Rhinen. Det er Kærligheden, som aldrig svigter mig; det dejlige, stærke, frydefulde venskab med min egen Sjæl, med min egen Gud, der er så uendelig i sin Sandhed og Kærlighed, at jeg ikke kan beskrive Hans personlighed, men ét ved jeg, at når alt menneskeligt fejler, vil dette Guddommelige venskab fortsætte og Han og jeg komme tættere på hinanden". (Brev fra Mary Baker Eddy til Eldrige J. Smith, 11/4/1883, L02063, The Mary Baker Eddy Library).

Omkring seks måneder efter, at skilsmissen var afsluttet, mødte jeg en mand, som jeg fandt meget fascinerende. Vi faldt pladask for hinanden, men af en eller anden grund følte

For andre artikler oversat til dansk, gå til <http://www.kristenvidenskabsherold.com>

© 2011 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Der må udskrives op til 100 kopier af denne artikel, som kan uddeles på ikkeerhvervsmæssig basis, til kostpris. Denne artikel må ikke e-mailles eller offentliggøres på en hjemmeside. Send eller offentliggør venligst i stedet et link til denne artikel fra CSPS hjemmeside. For tilladelse til særtryk af denne artikel i andre publikationer, kontakt os venligst på e-mail: copyright@csp.com, med emnet "Copyright Request" på engelsk.

jeg mig usikker omkring vores forhold. En lørdag eftermiddag mærkede jeg, at jeg hele tiden kun tænkte på den mand. Jeg ville så gerne ringe til ham og foreslå, at vi skulle ses om aftenen, men var mine motiver rigtige? Da min ex-mand og jeg var begyndt at komme sammen, havde vi sex lige fra starten. Da jeg nu så tilbage, følte jeg, det var en af grundene til, at et venskab aldrig havde udviklet sig mellem os – den fysiske tiltrækning havde overtaget og hindrede os i at skabe en dybere forbindelse, der kunne medføre et livslangt venskab. Den eftermiddag indså jeg, at begær var motivationen for at se min ven, og jeg følte stærkt, at det var meget vigtigt nu ikke at gentage den beslutning, som for mit vedkommende havde ført til nogle meget ulykkelige år.

Alligevel var jeg i tvivl om, hvor meget det egentlig betød, og i det øjeblik vendte jeg mig til Gud i bøn. Jeg fik et svar: Ikke at foretage det telefonopkald, men i stedet bruge aftenen til at fortsætte min læsning af og taknemmelighed for *Videnskab og Helse*. Den eftermiddag forsvandt uroen ved fortidens dårlige valg, og den blev erstattet med forståelsen af, at Gud elsker betingelsesløst. Ved ikke at gentage disse tidligere fejltrin var jeg fri til at føle Hans Kærlighed, som altid havde været til stede. Som Mary Baker Eddy skrev, "Hvis du tror på det urette og bevidst praktiserer det, kan du straks ændre din kurs og gøre det rette." (*Videnskab og Helse*, side 253). Før jeg faldt i søvn, omsluttedes jeg af en så dyb fred, som jeg ikke havde følt i lange, lange tider.

Der gik nogle år, og jeg blev Kristen Videnskabs praktiserende, hvor jeg på fuld tid bad med mennesker for at finde sundhed og livsglæde gennem en dybere forståelse af deres forhold til Gud. En dag løb jeg ind i denne mand på en restaurant. Jeg gav ham mit visitkort og sagde, at han var velkommen til at ringe, hvis han ville lære mere om Gud. Og han ringede faktisk cirka ni måneder senere angående et besøg på mit kontor. Inden han gik, købte han endda et eksemplar af *Videnskab og Helse*.

Er denne erfaring slutningen på min historie om endelig at finde kærlighed? Nej, jeg fortsatte i adskillige år med at date nu og da. Da jeg nød at have et platonisk forhold til mænd, var jeg ikke fokuseret på at skulle giftes igen. Jeg havde en karriere, jeg virkelig elskede, jeg var involveret på mange forskellige måder i min by, og jeg havde dejlige venner. Jeg kunne sige som salmisten: "Herren er min hyrde; mig skal intet fattes,...I mine fjenders påsyn dækker du bord for mig, jeg frygter ej ondt; thi du salver mit hoved med olie, mit bæger flyder over. Kun godhed og miskundhed følger mig alle mine dage, og i Herrens hus skal jeg bo gennem lange tider". (Salmernes bog 23:1,5, 6).

Omsider begyndte jeg at lære en mand at kende, som blev en fantastisk ven. Da jeg ikke kunne forestille mig selv i et fast forhold, fortalte jeg ham, da vi var begyndt at ses, at vi kun skulle være venner. Han sagde, at det var fint for ham. Vi sås i omkring fire måneder, og i modsætning til andre mænd, jeg havde datet, lagde han aldrig pres på mig for mere.

Da ferien nærmede sig, tænkte jeg, at det ville være fair at stoppe med at se ham, da jeg ikke forventede, at der skulle komme et fast forhold ud af vores venskab. Men før jeg kunne fortælle, hvad jeg var nået frem til, spurgte han, om jeg ville gifte mig med ham! Efter at være kommet mig over chokket og med tid til bøn omkring hans frieri, gik det op for mig, hvad der var så livsbekræftende i vores venskab. Jeg elskede ham, elskede hans intelligens, humor, uselvished, kærlige øjne og hjerte, hans hengivenhed for sin tro på Gud. Tolv timer senere sagde jeg ja til leve et liv sammen med ham. Jeg kunne oprigtigt sige, at jeg gennem bøn var sluppet fri af et mentalt 'lydspor', der blev ved med at køre i

ring på grund af fortidens fejltrin, og selvom jeg ikke vidste det dengang, så havde min nye ægtemand også fundet en afslutning på lignende tanker. Vores ægteskab er som at begynde på en frisk – med den godhed, som vores bønner havde forventet. Efter syv år sammen er vi enige om, at vi elsker hinanden endnu højere nu, end da vi blev gift, på trods af de prøvelser, der ofte indfinder sig i andet ægteskab med dertil hørende blandede familier. For jo mere vores forståelse af Gud, Kærlighed, uddybes, desto mere vokser vores hengivenhed for hinanden og harmonien i vores hjem.

Linda Ross bor i Norwalk, Connecticut, med sin mand.